

Dj 3,13-15.17-19; Ps 4,2.4.7.9; 1Iv 2,1-5a; Lk 24,35-48

Teško je pojmiti situaciju kada bismo vidjeli dragog pokojnika živog. Čovjek ne zna bi li se radovao ili prestrašio, je li to stvarnost ili privid. Prve reakcije bile bi strah i nevjerica, a kada bismo se uvjerali da se radi o toj osobi, naša bi radost bila neopisiva. Takvu situaciju donosi evanđelje koje se zadržava na danu uskrsnuća. Tome je prethodio susret sa ženama koje su išle pomazati Isusovo tijelo te susret s dvojicom učenika na putu u Emaus koji ga prepoznaje u lomljenju kruha. Tek što su ušli u dvoranu posljednje večere izraziti svoju radost susreta s Uskrslim, ulazi on sam u taj prostor i stade posred njih. Ako uzmemo da je središte kružnice jednako udaljeno od svake točke vanjskog ruba, onda možemo reći kako je Isus jednako udaljen od svakoga, točnije rečeno, jednako je blizu svakome i tako očituje svoju ljubav koja je za svakog jednaka. Ljubav umire da bismo mi živjeli. No, budući da ljubav nikad ne prestaje, nije mogao prestati ni Isusov život. Stoga se kao začetnik života vraća navijestiti radosnu vijest kako smrt više njime ne gospoduje. Učenici se ponašaju kao da vide mrtvacu, što Isus nije. On im daje mogućnost da ga opipaju, jer duh nema ruke i noge, kosti i meso. Ide i korak dalje te traži da mu se dadne hrane kako bi im dokazao da je živ. Kada su došli do opipljivih dokaza o Uskrslom, njihova radost ne jenjava. Konačno žive datost Isusovog pozdrava koji pri ulasku u prostoriju izriče: "Mir vama!", što nije pozdrav već davanje tog mira. Sada učenici mogu imati mir u srcu koji im više ništa, pa ni progonstva i mučeništva, neće otuđiti, jer ne samo da vjeruju već i znaju da je njihov Učitelj živ zauvijek. Mir je bitna oznaka svakog kršćanina, jer tko ga nema i tko ga ne daje, taj ne poznaje Krista uskrsloga. Uskrs nadilazi um, ali ne i vjeru koja čovjeka ne ograničava, već proširuje njegove vidike da očima duha vidi i ono što je trenutno sakriveno, ali stvarno prisutno. Isus je ponudio opipljive dokaze svojim učenicima o uskrsnuću i tako im dao do znanja da i oni moraju ostaviti drugima opipljiv dokaza da su ga susreli i da su uvjereni u njegovo uskrsnuće. Traži od njih da budu svjedoci da je Krist trpio, umro i uskrsnuo. A to svjedočanstvo traži i od nas. Svojim životom imamo obvezu pokazati ljudima koji nas susreću da je Isus živ, da smo se obratili i odrekli grijeha, da pripadamo Bogu. Budimo i mi svjedoci onoga kome pripadamo, ne samo riječju, već primjerom života da svatko može razabrati da je Krist uistinu uskrsnuo.